

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716201489
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8716201489.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: X. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, XXX XX H. N., štátny občan V., právne zastúpená: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.020,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 9C/25/2016-221 zo dňa 26.02.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 867,11 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Mení rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 867,11 eur od 22.06.2016 do zaplatenia tak, že žalobu v tejto časti zamietla.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy prvoinštančného konania v rozsahu 70 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 867,11 eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 22.06.2016 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 70 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 1.020,11 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 14.02.2016 do zaplatenia titulom náhrady škody. Motorové vozidlo žalobkyne bolo poškodené pri nehode zapríčinennej X. F.. Žalobu pôvodne podala proti dvom žalovaným, jednak proti priamemu škodcovi X. F. a proti KOOOPERATIVE poisťovni, ktorá bol poisťovateľom X. F.. Žaloba proti žalovanému v 2. rade bola zobratá späť a konanie v tejto časti bolo zastavené. Súd uviedol, že pri stanovení výšky škody vychádzal z hodnoty vozidla žalobkyne stanovenej znaleckým posudkom č. XX/XXXX E.. F. V., nakoľko podkladom pre jeho vypracovanie boli všetky v konaní predložené dôkazy. Súd vychádzal z toho, že hodnota motorového vozidla žalobkyne bola 4.706 eur s DPH. Suma predstavujúca rozdiel medzi všeobecnou hodnotu predmetného motorového vozidla 4.706 eur a poskytnutým poisťným plnením v sume 3.338,89 eur po odpočítaní ceny predaných zvyškov vraku v sume 500 eur predstavuje majetkovú ujmu 867,11 eur, o ktorú sa reálne majetok žalobkyne v dôsledku škodovej udalosti zavinenej poisťencom žalovaného zmenšil. Skutočnosť, ktorá by odôvodňovala odpočítanie sumy 1.100 eur ako hodnoty vraku, žalovaný nepreukázal. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, predmetom sporu je nárok

na náhradu škody uplatnený žalobkyňou priamo proti poisťovni poisteného v sume prevyšujúcej už poskytnuté poistné plnenie. Poisťovňa síce oznámila žalobkyni výšku priznaného poistného plnenia, neposkytla jej ale písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížila poistné, resp. ako vôbec dospela k predmetnému výpočtu (§ 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP). Preto súd priznal žalobkyni 867,11 eur s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti pohľadávky a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP. Vychádzal z toho, že žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 85 %, žalovaný v rozsahu 15 %, a teda žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 %.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že žalovaný sa v priebehu konania stotožnil so závermi znaleckého posudku E. F. V., ktorý určil všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 4.706 eur s DPH. Aj súd prvej inštancie z tejto hodnoty vychádzal. Poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou domáha zaplattenia sumy 1.020,11 eur, čo predstavuje rozdiel medzi všeobecnou hodnotou motorového vozidla žalobcu určenú znalcom a všeobecnou hodnotou motorového vozidla určenou žalovaným. Žalobca si uplatnil iba rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla určeného znalcom E. X. J. a všeobecnou hodnotou motorového vozidla určenou žalovaným. Žalobca v priebehu konania nerozšíril žalobu o sumu 600 eur, ktorá by mala predstavovať rozdiel medzi zo strany žalovaného ponúknutou sumou za zvyšky motorového vozidla a sumou, za ktorú žalobca reálne odpredal zvyšky vozidla vrakovisku, t.j. 1.100 eur - 500 eur. Súd tak žalobcovi priznal viac ako si uplatňoval v podanej žalobe. Poukázal ďalej na to, že predložil dôkazy odôvodňujúce odpočítanie sumy 1.100 eur, pretože z ponukovej karty vyplýva najvyššia cenová ponuka za odkúpenie vozidla 1.100 eur s presne označeným subjektom. Túto cenovú ponuku reálne predložil. Z uvedeného dôvodu má žalovaný za to, že súd prvej inštancie mohol priznať žalobcovi max. sumu 267,11 eur ako rozdiel medzi všeobecnou hodnotou motorového vozidla určeného znaleckým posudkom č. XX/XXXX. a všeobecnou hodnotou motorového vozidla určeného žalovaným v priebehu šetrenia poistnej udalosti. Ďalej rozporoval svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, poukázal na to, že žalobca by mal nárok na úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení (PZP), teda pri porušení ust. § 11 ods. 6. zákona o PZP Poukázal v tomto smere na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR a uviedol, že žalobca si uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody dňa 22.10.2014, žalovaný 27.11.2014 skončil šetrenie poistnej udalosti a poskytol žalobcovi písomné oznámenie o výsledku šetrenia, teda pred uplynutím 3 mesačnej zákonnej lehoty. Nemohol sa preto dostať do omeškania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil alebo aby rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa poukázala na to, že jej vznikla škoda za 4 mesiace odo dňa kúpy motorového vozidla v sume 2.061 eur, keď vozidlo kúpila za 6.500 eur.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie čo do istiny je vo výroku vecne správne a odvolanie žalovaného čo do úroku z omeškania je odôvodnené. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, pokiaľ žalobkyni priznal sumu 867,11 eur. V konaní bolo preukázané tak ako to odôvodnil aj súd prvej inštancie, že žalobkyni takáto škoda vznikla. Odvolací súd k odvolacej námietke žalovaného poukazuje na to, že zo žalobných tvrdení žalobkyne nevyplýva, že si uplatňuje škodu vo výške rozdielu medzi všeobecnou hodnotou vozidla určenou znalcom a všeobecnou hodnotou vozidla určenou žalovaným. Zo žaloby vyplýva, že sa žalobkyňa domáha škody v podobe rozdielu medzi všeobecnou hodnotou svojho motorového vozidla určenou znalcom a poskytnutým poistným plnením. Správne súd z tohto žalobného tvrdenia vychádzal a správne zohľadnil aj skutočnosť, že škoda žalobkyne je nižšia o 500 eur, za ktorú reálne odpredala použiteľné zvyšky svojho motorového vozidla. Preto bol rozsudok v tejto časti potvrdený postupom podľa § 387 ods. 1 CSP. Nebolo potrebné žalobu rozširovať o sumu 600 eur ako rozdiel medzi sumou 1.100 eur, na ktorú ocenil použiteľné zvyšky žalovaný a sumou 500 eur, za ktorú boli tieto zvyšky reálne predané. Aj keď žalobca predložil dôkazy o ponuke 1.100,-Eur za použiteľné zvyšky vozidla, tento dôkaz nesvedčí o tom, že táto ponuka by určite viedla k odkúpeniu zvyškov za cenu 1.100,-Eur (potenciálny záujemca nepoznal reálnu špecifikáciu zvyškov ani ich stav, čo môže mať vplyv na výslednú cenu)

5. Čo sa týka priznaných úrokov z omeškania, v tomto smere je odvolanie žalovaného dôvodné. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR (3Cdo/145/2017 zo 22.11.2018) vyplýva, že žalobkyňa by mala nárok na úrok z omeškania len vtedy, pokiaľ by boli naplnené dôvody uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP.

V danom prípade žalovaný splnil povinnosť vyplývajúcu z tohto uznesenia, keď do 3 mesiacov od uplatnenia nároku na náhradu škody oznámil, že na vozidle vznikla totálna škoda, že všeobecná hodnota vozidla je 4.438,89 eur a je potrebné zohľadniť hodnotu predaných zvyškov vozidla v sume 1.100 eur. Od žalovaného sa nevyžadovalo, tak ako to uviedol súd prvej inštancie, aby uviedol, ako dospel k predmetnému výpočtu. Odvolací súd teda má za to, že žalovaný splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b) Zákona o PZP, a preto žalobkyňa nemá nárok na úrok z omeškania. Z uvedených dôvodov postupom podľa § 388 CSP odvolací súd zmenil rozsudok v časti úroku z omeškania a žalobu v tejto časti zamietol.

6. O trovách prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, a preto rozhodoval o celých trovách prvoinštančného konania. Napriek čiastočnej zmene rozsudku, ktorá sa týkala len príslušenstva pohľadávky, úspech a neúspech žalobcu zostal rovnaký, z akého vychádzal súd prvej inštancie, teda úspech v rozsahu 85 % v prospech žalobkyne a úspech žalovaného 15 %. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade je potrebné zobrať do úvahy len úspech v časti istiny, a preto odvolací súd rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 70 %.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná v časti istiny, úspech žalovaného v časti príslušenstva nie je možné zobrať do úvahy, pretože pri hodnotení úspechu a neúspechu odvolací súd aj v tomto prípade vychádza len z istiny. Preto bola žalobkyňa v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.